

en saadan Betydning, og at Opmærksomheden er bleven saaledes henledet derpaa, at ogsaa jeg maa mene, at Tidspunktet nu er kommet til at træffe Bestemmelser om Maaden, hvorpaa Fiskeriet bør drives. Jeg tror, at det er de Medlem, der først havde Ordet, (Koch) ganske rigtig har angivet de Principer, der i den Henseende maa være de ledende, men jeg skal dog endnu tillade mig at fremhæve en Ting, som han ogsaa nævnte, og som flere have nævnet, navnlig det er de Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen), nemlig at det, naar man i det Hele vil give Lov for Fiskeriet, tillige er en Nødvendighed ikke at vægte sig ved at gøre de fornødne Udgifter for at føre Kontrol med Overtrædelse af Fiskeriloven og for at kunne drage dem til Ansvar, som antræffes deri. Naar man derfor spørger, om jeg er betænkt paa at fremlægge en Fiskerilov, skal jeg dertil svare, at Spørgsmaalet derom paany er optaget til Forhandling i Ministeriet, samt at der er forlangt og tilbuds modtaget Erklæringer, desangaaende, ikke blot fra Ministeriets Konsulent i Fiskerisager, men ogsaa fra flere andre Mænd her i Landet, som interessere sig for Fiskeriet, og som maa siges at have Kjendskab dertil. — Der er fra flere erede Taler fremkommet Uttringer, som skulde synes at tyde paa, at der kunde gjøres Mere, end der fra Regjeringens Side er gjort, for at forhindre de fra fremmede Fiskere fremkomne Brud paa, hvad man her anser for at være vore Fiskeres Ret, men jeg tror, at man ikke tilfulde vurderer de Vanskeligheder, som ere forbundne med at gjøre Noget i den Henseende. Jeg tror at turde sige, at man neppe kan behænde Regjeringen, at den ikke har gjort Mere i den Retning, end den allerede har gjort, thi hvad er der gjort? Det er først i de sidste Aar, at Klager desangaaende ere fremkomne andetsteds fra end fra Syllands Bestyrelse, og saasnart disse havde lydt, henvendte man sig gennem Udenrigsministeriet, som den første erede Taler bemærkede, til den tydske og den engelske Regjering om at træffe visse internationale Bestemmelser, navnlig angaaende Udstrækningen af de Farvande, i hvilke de danske Fiskere maatte anses for at være enerettigede.

Disse Forhandlinger have imidlertid ikke ført til noget Resultat, og ved at komme nærmere ind paa denne Sag samt ved de Undersøgelser, der ere skete, har man ogsaa troet at maatte erkende, at man maatte førte Klager paa mange Steder, hvor man ikke havde nogen egentlig Ret dertil. Det skal dog ikke hermed være benegtet, at der er sket Overgreb fra fremmede Fiskeres Side, som ikke kunne eller bør taales, naar det er muligt at forhindre dem, og det er derfor nu bestemt, at der skal træffes Foranstaltninger til at faae de fornødne Undersøgelser tilveiebragte, om og i hvilken Grad disse Overtrædelser ere tilfede, samt hvad der overhovedet kan gjøres derimod. Jeg tillader mig i saa Henseende at henlede erede Medlemmers Opmærksomhed paa, at det ikke er nok, at de Vedkommende tiltales og straffes, forsaavidt man kan dette, og forsaavidt de paagribes, men at netop det at paagripe dem, at faae fat i dem og at konstatere, at Lovovertrædelser virkelig have fundet Sted, volder Vanskeligheder; imod at det kan ske, frembyder Syllands Bestyrelse mangfoldige Hindringer, som hidtil ikke have været at overvinde. Allerede for over et Aar siden er der korresponderet med Marineministeriet om ved dets Hjælp at tilveiebringe en Kontrol og et Politisk langs Syllands Bestyrelse, men man har ikke havt noget Skib til Disposition, som kunde siges at være skikket til denne Brug, og som vel at mærke kunde bjerpe sig i Søen Vest for Limfjorden, uden at det vilde medføre meget betydelige Bekostninger, som man ikke troede at kunne udrede. Imidlertid er det nu bestemt, at der til Foråret eller ialtsald til Sommer for en Tid skal stationeres en dansk Orlogsmænd derovre, dels for at indhente paalidelige Oplysninger og dels for at udøve Politisk paa selve Stationerne, men det er en overmaade slem Ting ved Syllands Bestyrelse, at der ikke er Havne, at der ikke er noget Sted, hvor man kan bjerpe sig, medens paa den anden Side Farvandet er af den Bestaaffenhed, at ganske smaa Skibe slet ikke kunne bjerpe sig der. Hvad derimod de Forbrettelser angaar, som i det sidste Aar have været forsøgte her indenfjords, det vil sige i Østersøen og Velterne, staar man der ikke saa værgeløst